

*Nekem mindezt elkártyázni vagy leírni
van csak módszerem. Fanyalgok a múltra,
bisz itt egy perc alatt minden megdicsőül
vagy összeomlik. Holnap pedig újra.*

*Igazi legény tizenkilencre is kér
lapot. Itt minden anyóka megviselt:
a Makk Ászon egy ország cipel rőzsét,
még erre a képre is Svájc adott bitelt.*

SZÓCS PETRA

Pihenő

*Egy másik Kőrösi Csoma Sándor voltam,
meguntam a keleti túrát,
nem akartam szótárt szerkeszteni,
sem testemet sanyargatni tibeti zárdákban.
Hiába tanultam tizenhárom élő és holt nyelvet,
az idő nálam sem drágább, mint másoknál.*

*Ottmaradtam egy oroszországi kollégiumban.
Mikor kipakoltam köpenyemet és könyveimet
a sárga vaságyra, még nem szóltam a társaimnak,
de tudtam: bennem már nincs meg az emlékek Ázsiája.*

*Este krumplilevest kaptam fatányérba,
betakartam magam mindenféle prémmel,
ültem az ablakban, és néztem a havat.*

Leningrádi kollégium

*A pókok, ha orosz szobatársaim véréből falatoztak,
szabálytalan, rücskös hálót szőttek.
A háború elnyűtte az idegeket:
egyszer mondtam egy rossz ázsiai viccet,
és székekkel támadtak rám,
utána egymást átkarolva zokogtak a földön.
Nem azért hidegültek el tőlem,
mert nedves hajgubacsokat tapasztottam a falra.
A folyosó végében egy pár szeretkezett mindig,*

*hanglejtésükből ítélve akár hideg-meleget is játszhattak volna.
Visszavágytam a szülőfalumba, ahol anyámékkal laktam egy szobában.
A pókok bűvárbarangot készítettek a hálójukból,
majd felfalták. Közel egy évig éltek. Miután elpusztultak,
apám széthúzta a függönyöket, és azt mondta: itt a nyár.*

Visszahívó

*Mintha évekig tartott volna a vonatút:
Alvincen a régi nemzeti dalra mondták be a vonatokat,
Valea Florilornál szakadt az eső,
és Blandianán már arra gondoltam,
azért mégiscsak valamiféle vigaszt nyújt az,
amikor naponta kétszer két vagonnyi embert rákényszerítenek,
hogy a sírodat nézzék. A temetőben őzek legelésztek.*

*Nem tudom már, hogy jutottam el a házig,
de nyitva voltak a kapuk, és minden lámpa égett.
Pedig egyedül voltál, oroszországi képeket nézegettél az ágyban:
az egyikken egy öregasszony gépelte cirill betűkkel a dolgozatodat,
a másikon az agglegénységedet hirdető
falragaszokat tépte le bizakodva a Néva-parton,
a harmadikon szobatársaiddal verekedtetek a kollégiumi kenyéren.
Látod? kérdezted. Már elmúló félben vagyok.*

*Hívjak orvost? Az orvos azt mondta, nem folyik a véred.
Mefogtad a kezem, és arra kértél, ne menjek színházba,
de beszéljek Hamlettel. Karodon zörgött az óra.
Hamlet éppen az édesapjával beszélt,
így előbb értesült arról, hogy meghaltál,
mint én, aki a másik szobában telefonáltam.*

*Most még visszajöhetnél,
négy nap alatt nem történt semmi érdekes,
leszámítva, hogy azt hazudtuk, később haltál meg,
és felvettük a nyugdíjadat,
hogy a papnak a temetéseden rettenetes kiejtése volt,
és hogy Hamlet már unja a szellemekre vonatkozó kérdéseimet.
Viszont a télikabátodat kidobták,
mert beleköltöztek a molylepkék,
és különben is itt a tavasz.*